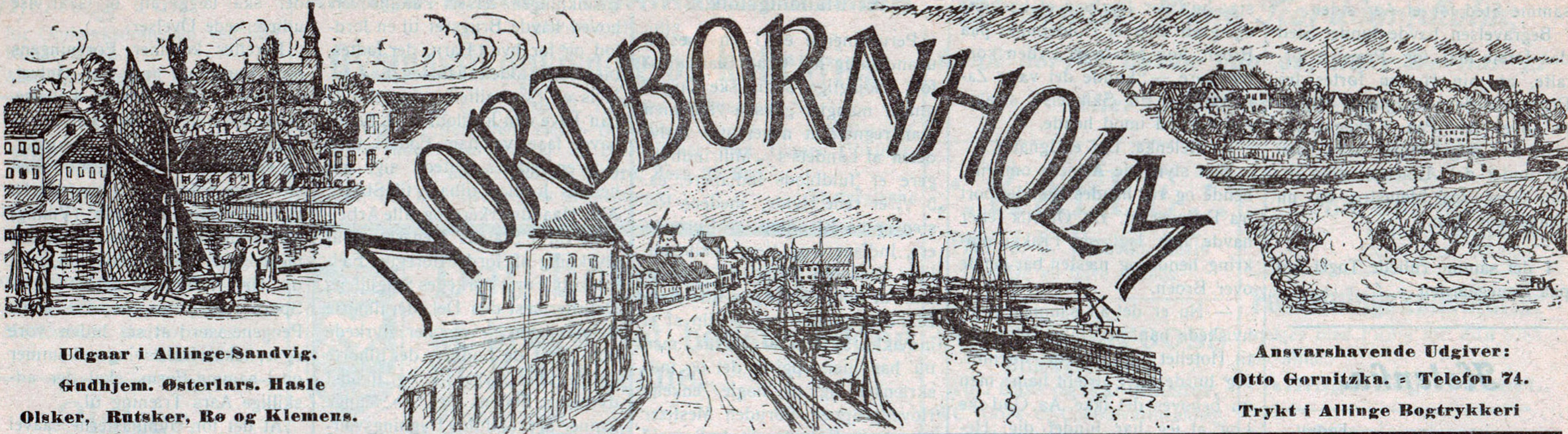

Udgaar i Allinge-Sandvig.
Gudhjem. Østerlars. Hasle
Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 242

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - 6 Ø.

Fredag den 1. April

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1932

Ende Varsler.

Efter det Engelske.

Tre ældre Herrer mødtes en Efteraarsaften i Exprestoget fra Rehn til Berlin. To af dem — en Præst og en Læge — var Bekendte og gode Venner. — I Steinthal havde en pensioneret Oberst, der kendte Lægen, indfundet sig som tredje Passager i Kupeen.

— Det er mærkeligt, sagde Obersten, men naar jeg paa en Spadseretur tager en Paraply med, bliver det aldrig Regnvej, og stikker jeg en Bog i Lommen, naar jeg rejser, finder jeg altid behageligt Rejseselskab og har ikke Brug for Bogen. Her har jeg nu Hartmanns Skrift over det overnaturlige, jeg ved ikke, om nogen af Herrerne kender det.

De to Herrer benægtede det, men Emnet interesserede.

— Hr Pastor, De har noget paa Hjerte, sagde Lægen. Fortæl.

— Jeg kommer, sagde Præsten, til at tænke paa en mærkelig Oplevelse, som min Hustru havde for mange Aar siden, og som jeg selv var Vidne til.

Jeg er født og opdraget i Østpreussen; i en lille By der fik jeg mit første Embede og her lærte jeg min Hustru at kende. Da vi havde været gift i fem Aar blev jeg forflyttet til en By i Mark Brandenburg. Vi havde kun eet Barn, en lille Pige paa fire Aar.

Vi havde kun en enkelt Bekendt i Nærheden, en ung Godsejer, hvis Ejendom laa omtrent to Mil fra os. Det var en Ungdomsven af mig, og vi havde gaaet i Skole sammen. I Begyndelsen af Julen meddelte han mig, at han havde faaet en Søn og indbød mig og min Hustru til Barnedaab. Min lille Datter led dengang ofte af Feberanfald, og jeg svarede ham derfor, at jeg kun kunde komme, hvis Barnet til den Tid var fuldstændig rask. —

Daaben skulde finde Sted en Tirsdag, og vi skulde rejse hjemmefra Mandag Middag. Rejsen blev imidlertid udsat til om Eftermiddagen, da vor Datter ikke var helt feberfri om Middagen. — Vi ankom derfor ikke til Godset før Kl. 10 om Aftenen. Jeg var selv Kusk. Godsejeren modtog os meget hjerteligt, og bad os komme ind og spise til Aften. „Kære Ven“, svarede jeg, „vi er trætte, men ikke sultne. Forstyr ikke din Hustru i Aften, men vis os vort Soveværelse, saa kan vi tales ved i Morgen.“

Min Ven gjorde ingen Indvendinger, men sagde til min Hustru: „Gæsteværelserne er optagne, men her i Sidebygningen har jeg ladet indrette to Værelser for Jer.“

Med en Lygte i Haanden førte han os derpaa over til en frit beliggende Bygning, aabnede en Dør,

tændte Lys og spurgte os til sidst, om vi ønskede Morgenkaffen serveret paa vore Værelser eller om vi vilde drikke den i Hovedbygningen. — Vi foretrak det sidste. Derpaa ønskede han Godnat og gik.

I det ene af de to Værelser stod foruden en Seng af almindelig Størrelse ogsaa en Barneseng, hvorfor min Hustru valgte dette Værelse til sig og Barnet. Hun havde medbragt en lille Flaske med Olie og nogle Natlys. Fra hvert af Værelserne førte en Dør ud til Korridoren. Jeg laaste Døren, medens Døren mellem vore Stuer vedblev at staa aabne. Derpaa lagde jeg mig og faldt straks i Søvn.

Ved Midnat vækkedes jeg ved en ængstelig Kalden fra min Hustru. Jeg skyndte mig ind i hendes Værelse. Hun sad oprejst i Sengen og græd og rystede.

„O, den forfærdelige Kvinde“, sagde hun, „Nu er hun inde i din Stue, o, mit stakkels Barn.“

Da hun var kommet lidt til sig selv, gav hun mig en nærmere Forklaring.

— Jeg kunde ikke sove, fortalte hun, da jeg pludselig saa en

gammel Kvinde træde herind. Hun bar en Dragt og en Kappe af mørkegrøn Fløj. I Haanden holdt hun et Knippe Nøgler. Hendes Øjne var rettet paa mig med et onskabsfuldt Udtryk, medens hun nærmede sig Barnet. Idet hun stadig stirrede paa mig, beskrev hun med Nøglenippet ni Cirkler over Barnets Legeme, tre over Livet og tre over Fødderne, hvorpaa hun langsomt gik tilbage til dit Værelse. Da først var jeg i Stand til at kalde paa Dig. Aa, jeg er saa ængstelig for Barnet.

Eftersom min Hustru var fuldstændig rask, ansaa jeg det for umuligt, at hendes Indbildningskraft kunde have spillet hende et Puds. Nogen maatte være kommen ind og have forskrækket hende. Døren var laasede, jeg lyste under Sengen og i Klædeskabet, men kunde intet opdage.

Inden vi næste Morgen forlod vore Værelser, enedes vi om, ikke at omtale det forefaldne til nogen undtagen overfor Godsejeren. Da vi traadte ind i den slotlignende Hovedbygning, fandt vi et stort Selskab af Godsejerens Venner bænket omkring Kaffebordet.

— Er det sandt, spurgte plud-

selig en af Gæsterne Godsejeren, at De her paa Slottet har en Samling smukke, gamle Malerier?

— Jeg vil just ikke kalde dem smukke, men for Kendere er de sikkert interessante. De fleste er Familieportrætter. Vi kan jo gaa op og se paa Billedgalleriet, saa kan De selv dømme.

Godsejeren bød min Hustru Armen og vigik derop. Han fortalte, hvad han vidste, om de enkelte Portrætter.

Pludselig udstødte min Hustru et højt Skrig og styrtede bevidstløs om.

De tilstedeværende Damer førte hende ind i et Sideværelse, og da hun var kommen til Bevidsthed gik jeg med hende ind i vore Værelser.

— Kære Hustru, sagde jeg, hvad er der i Vejen med Dig?

— Saa Du Portrættet, der hang ved Siden af det første Vindue og forestiller en Dame i grøn Dragt?

— Ja vist.

Det er den Kvinde, som i Nat trængte ind i mit Værelse.

Da min Hustru var kommen til Kræfter igen, førte jeg hende tilbage til Selskabet, hvorpaa jeg udbad mig en Samtale med Godsejeren. Vi gik op i Billedgalleriet, og jeg fortalte, hvad der var hændt om Natten.

Min Ven lyttede med stigende Forbavselse.

— Mærkværdigt, udbød han. Damen i den grønne Fløjlsdragt var den sidste Godsejers Moder, og hun døde for ti Aar siden. Hun var en ond og forhadet Kvinde. Hun slog en Gang en Tjenestepige i Hovedet med et Knippe Nøgler, saa Pigen døde af det. Det skete i det Værelse, hvor din Hustru sov, og der døde hun ogsaa.

— Min Fortælling har desværre en sørgelig Slutning, vedblev Præsten. Ni Uger efter døde vor lille Datter.

— — —

— En lignende, mærkelig Oplevelse har jeg været ude for, sagde Obersten, idet han brød den Tavshed, der fulgte efter Præstens Beretning.

Det er vel omtrent 30 Aar siden. Jeg var den Gang Ritmester ved Kyradsererne i Deux. En Dag — det var den 1. Maj — red jeg ud til min Afdeling, der under Løjtnantens Ledelse havde Feltøvelse en Milsvej fra Byen. Jeg kom gennem en Egn, hvis evangeliske Kirke var meget bekendt paa Grund af dens Arkitektur og dens smukke Beliggenhed. —

Da jeg red ind i Landsbyen, saa jeg ikke et Menneske og hørte ingen Stemmer — hele Byen var som uddød.

Døren til Præstegaarden, der laa ved højre Side af Vejen, stod aaben, og da mit Blik faldt paa

den, svævede en hvidklædt, tilsløret Kvindeskikkelse ud af den og bevægede sig i en Højde af fire Fod over Jorden hen imod mig, veg saa ind paa Kirkegaarden og sank her ned i Jorden under et blomstrende Æbletræ.

I samme Nu skiftede Landskabet Udseende. Solen skjultes af tunge Skyer, det begyndte at blæse stærkt, jeg saa og hørte igen Mennesker — havde jeg drømt, saa var Drømmen nu forbi. Min Taageskikkelse kunde jeg ikke glemme. Da jeg saa den synke i Jorden, viste Kirkeuret ti Minutter over tre. Jeg tog min Lommebog frem, noterede Dato og Klokketallet og red videre.

Om Efteraaret forlovede jeg mig, og anden Paaskedag stod Brylluppet.

Hvem der boede i den før omtalte Præstegaard, vidste jeg ikke, jeg vidste blot, at den gamle Præst skulde flytte til Nytaar, og at en ny Præst skulde komme ved den Tid, vort Bryllup skulde fejres.

Jeg havde næppe været gift i fjorten Dage, før en Tjenesteordre kaldte mig til Schlesien.

Nogle Dage efter min Afreise traf min Hustru en Ungdomsveninde i en Butik. De havde i en Tid gaaet i Skole sammen, men Veninden var senere bleven gift med en Præst. Nu var denne Præst bleven kaldet til Embedet i den før omtalte Landsby og havde boet der i nogle Uger.

Meget glad over Mødet inviterede min Hustru Veninden hjem. „Maa jeg gøre Dig et Forslag“, sagde Pastorinden. „Hvorfor vil Du bo alene her i den store Lejlighed? Flyt ud til os. Vor Kusk skal køre ind og hente Dig. Pak din Kuffert og følg med.“

Min Hustru tog gerne mod denne Indbydelse, og to Timer efter var de i Præstegaarden.

Paa Vejen havde min Hustru frosset i den aabne Vogn, og da hun vaagnede næste Morgen, havde hun stærk Feber. Præsten lod hente en Læge, og denne erklærede, at han frygtede for et Udbrud af Tyfus.

Næste Dag viste det sig ogsaa at være Tyfus. Præsten vilde skrive til mig, men Lægen raadede ham til at vente en eller to Dage, da en Krise vilde indtræde.

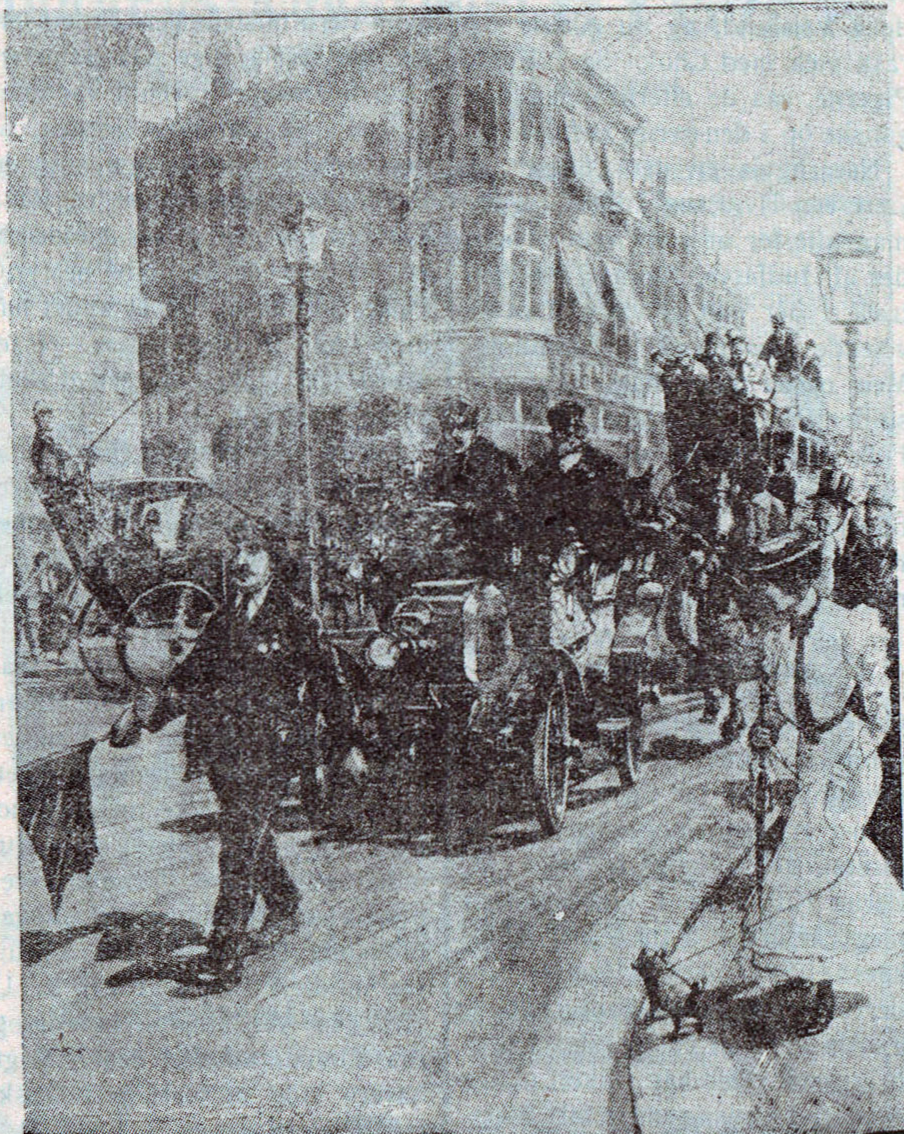
Denne indtraadte ogsaa, men til det værre. Min Hustru døde, uden at jeg gensaa hende.

Da jeg modtog det sørgelige Budskab, søgte jeg og fik straks Tilladelse til at rejse, men Jernbanenettet var endnu saa ringe udviklet, at jeg maatte rejse seks Mil i Postvogn, inden jeg kom til Banegaarden.

Paa denne Maade kom jeg først til Byen Dagen efter Begravelsen.

Da jeg fik Øje paa Kirken, kom jeg til at tænke paa det Møde med Taageskikkelsen, jeg havde haft

Londons første Automobiles.

Ovenstaaende Billede viser en af de første Rutebiler i London. De ansaas for meget farlige for den offentlige Sikkerhed, og der udarbejdedes en Færdselslov, hvorefter en Mand med et rødt Flag skulde gaa foran Bilen og varsko Folk. Forslag til en lignende Ordning udarbejdedes ogsaa i København, men blev ikke vedtaget. Det er kun 30 Aar siden. Hvilken Udvikling er der ikke sket siden den Gang. Kørehastigheden sættes stadig op, Driftssikkerheden er nu saa stor, at 100 km Fart ikke er nogen Sjældenhed, men en moderne Bil er ogsaa et Vidunder af teknisk Snilde og al mulig Komfort.

samme Sted for et Aar siden.
Begravelsen havde fundet Sted den første Maj, og Præsten fortalte, at min Hustru førtes fra Præstegaarden nøjagtig ti Minuter over tre. Paa Kirkegaarden viste han mig hendes Grav. Den var under det Æbletræ, som jeg den Gang saa blomstre, og nu blomstrede igen.
— — —
I det samme rullede Toget ind paa Banegaarden.

Helenka.

—:—

Fortsat.

— Vi maa danse, hørte hun ham sige.
— Ja, svarede hun; men ikke nu. Giv mig noget mere Champagne.

De klinkede; men Helenka nippede kun til sit Glas, mens Paul tømte sit ud til Bunden.

Pludselig døde al Larm i Lokallet bort. Tjenerne standsede med Fadene i Haanden. Musikken holdt op at spille, og ikke en Lyd hørtes. Men paa én Gang rejste alle sig op, Officerer, Cevile og Damer; blege i Ansigtet stirrede de hen imod Døren — dér stod Storhertugen — en kæmpemæssig Skikkelse iført en snavset Uniform.

Storhertugens Øjne vandrede fra Bord til Bord. Der gik et Minut; Helenka saa, at Zamarkroffs Læber skælvede. Saa gik Storhertugen langsomt hen til det første Bord, og i det samme viste to Kosakker sig i Døren. Storhertugen nærmede sig en ung Officer, der havde en Række Dekorationer paa Brystet; han var sammen med to elegant klædte Damer.

— Hvad bestiller De her?
— Jeg — jeg — spiser til Middag sammen med nogle af mine Venner.

— Har De Orlov!
— Nej, Deres kongelige Højhed. Storhertugens Ansigt blev haardt, og med et rask Greb rev han Dekorationerne af den unge Officers Bryst og kastede dem paa Gulvet, idet han pegede paa Døren. Uden at sige et Ord gik Officeren ud.

Storhertugen fortsatte sin Gang igennem Restauranten og standsede ved hvert Bord. Fire Officerer led samme Skæbne som den første. Zamarkroff var blevet askegraa i Ansigtet, og Knæene begyndte at ryste under ham, da Højheden kom hen til hans Bord.

— Hvad bestiller De her?
Zamarkroff svarede ikke. Helenka saa, at Storhertugen rev Dekorationerne af Pouls Frakke. Saa var hun alene — ganske alene — ved Siden af Storhertugen — mens Paul langsomt gik hen imod Døren.

Og Storhertugen gik fra Bord til Bord, indtil der ikke var en eneste Officer tilbage, som ikke havde gjort Rede for sig. Ialt var elleve blevet sendt bort. Og lige saa pludselig og tavs som han var kommet, vendte Storhertugen sig om og gik ud af Værelset.

De andre Gæster forsvandt lidt efter lidt, Orkestret tav og Tjenerne listede af Sted.

Helenka var helt forvirret. Hun vidste ikke, hvor længe hun blev staaende der; da hun kom til sig selv, var det store Værelse tomt. Hun følte sig saa svag, at hun næppe kunde staa paa Benene, men havde kun en Tanke: at komme hjem. Vestibulen var tom, de store Glasdøre stod paa vid Gab, og hun løb ud paa Gaden; den laa ganske stille hen.

Pludseligt forekom det hende, at hun hørte nogen komme efter

sig; hun var lige ved at besvime og greb efter et Holdepunkt paa Broen, hun gik over. Lyden kom nærmere — kunde det være Zamarkroff? En Skikkelse strakte Armene ud imod hende.

— Helenka. Det er Ignatio.
Han slyngede Armene omkring hende og rev hendes Hænder bort fra Rækværket. Et Øjeblik efter havde han lagt sin Frakke omkring hende og næsten bar hende over Broen.

— Nu er det alt sammen godt, hviskede han. Jeg fulgte efter dig til Hotellet og ventede udenfor. Jeg burde have dræbt ham; men nu behøves det ikke. Aa, Gud ske Lov, at jeg har fundet dig, Helenka. Hvor jeg elsker dig! Sig, at du holder af mig.

Og Helenka lod sit Hoved falde mod Ignatios Skulder. Tyve Minutter efter tog de Afsked uden for Sophie Yaskas Bolig.

Næste Eftermiddag kom Helenka hjem ledsaget af Ignatio; hun var bleg og havde mørke Rande under Øjnene.

— Se se, sagde Helenkas Far, da de kom ind sammen. Saa I er blevet gode Venner igen. Har I for Resten hørt, hvad der er sket i Gaar Aftes? Hele Byen taler ikke om andet, saa det maa være sandt. Storhertugen fandt elleve Officerer i Hotel Potocki som ikke havde Orlov, og en Time efter blev de skudt uden at have været for en Krigsret. Jeg hader Russerne; men det er dog at drive Disciplinen for vidt. Synes Du ikke ogsaa, Ignatio?

— Helenka blev endnu hvidere i sit Ansigt. Ignatio rystede paa Hovedet.

— Nej, svarede han, jeg holder med Storhertugen.

Peru.

— o —

Med faa Aars, ja, til Tider med faa Maaneders Mellemlum berettes der om Revolutioner og Opstande i Sydamerika. Som Regel skal man ikke tage disse Omvæltninger altfor højtideligt. I de fleste af de sydamerikanske Stater er det kun et lille Faatal af Befolkningen, der interesserer sig for at give sig af med Politik. Partierne bekæmper hinanden med allehaande noble Midler som Bestikkelser, Forfalskninger af Valgresultater og gaar heller ikke af Vejen for en rask Revolution af og til. Men den store Befolkning berøres ikke ikke deraf og er vel for det meste ogsaa ret ligeglad med, hvem der sidder ved Statens Ror. I de sidste Dage er Bøtten blevet vendt i Peru, om man saa maa sige. Præsidenten Dr. Leguia, der selv i 1919 overtog Magten efter en Revolution, og som — øjensynlig paa Trods af Forfatningen, der siger, at en Præsident kun kan blive siddende i fire Aar og ikke kan genvælges med det samme — har forstaaet at bevare Rigets Tøjler i sin Haand indtil nu, er blevet styrtet, og der er dannet et nyt Kabinet, et Militærkabinet med den tidligere Krigsminister i Spidsen. Præsidenten fik i første Omgang Lov til at stikke af. Han var allerede godt paa Vej til Panama om Bord i en Krydser, da de nye Magthavere ombestemte sig og truede Krydserens Officerer med Krigsret, hvis de ikke vendte tilbage med den faldne Storhed. De adlød, og Præsidenten befinder sig nu atter i Lima, Perus Hovedstad. Sikkert en ubehagelig Situation for Dr. Leguia personligt.

Et Blandingsfolk.

Peruvianerne er i en næsten usandsynlig høj Grad Blandingsfolk. Nøjagtige statistiske Oplysninger mangler ganske vist, men man regner, at noget over Halvdelen af Landets 4½ Mill. Indbyggere er fuldblods Indianere, ca. 5 % er rene Hvide, medens Resten er en Blanding af Europæere, Indianere og Negre i alle mulige Forhold. Tidligere forsøgte man at holde Rede paa alle disse Blandingsgrader ved Hjælp af et indviklet System af Navne, men nu har man opgivet det og indskrænket sig til nogle enkelte Hovedgrupper. Foruden Mestizer (Blanding af Hvide og Indianere) og Mulatter (Blanding af Hvide og Negre) taler man om Cholos (en Blanding af Hvide og Indianere, hvor det indianske Element gør sig stærkt gældende) en Zambos (en Blanding af Hvide og Indianere, hvori der ogsaa findes en Del Negerblod, hvilket kendes paa det krusede eller lokkede Haar).

Da Spanien i Begyndelsen af det 16. Aarhundrede erobrede Landet, fulgte kun faa europæiske Kvinder med over Havet, saa Blandingen af Indianere og Hvide fulgte som en Naturnødvendighed. Alleerede under Pizarro begyndte Indførelsen af Negre og Negerslaveriet, som fortsattes helt op i det 19. Aarhundrede, men efter at Negerslaveriet i 1850 blev forbudt, og Negerudvandringen derfor ophørte, er Antallet af rene Negre bestandig taget af, de er indblandet i den øvrige Befolkning. — Efter Negerslaveriets Ophævelse var der en Aarrække saa stærk Mangel paa Arbejdskraft, at man maatte indføre kinesiske Kulier. I Løbet af 25 Aar blev der indført henved 90,000 Kinesere, men da det var forbudt kinesiske Kvinder at indvandre, og de alle i Landet nærede den største Foragt for Kinesere, fik de ikke nogen større Betydning for Befolkningsblandingen. I dette Forhold er der dog sket en vis Ændring i de senere Aar, idet mange Kinesere har arbejdet sig op til betydelig Velstand, og nu giftede sig rask væk med Cholo- og Zambopigerne, saa de efterhaanden gaar ganske op i den øvrige Befolkning.

Naturligvis er det „finest“ at være ren Hvid, og i Peru regner man alle for at være rene Hvide, der af Hudfarve, Navn og Ansigtstræk tyder paa at være af overvejende europæisk Afstamning. Men ogsaa paa dette Omraade spiller Penge naturligvis en Rolle. Folk med Formue, og Folk, der har politisk og social Indflydelse bliver regnet for at være rene Hvide, selvom deres ydre siger noget ganske andet.

Et gammelt Kulturfolk.

Dette Land, der nu bebos af et gennemgaaende uenergisk Blandingsfolk, var før Spaniernes Ankomst en gennemorganiseret Kulturstat, det mægtige Inkarige. Ja, Perus Kultur ler i Virkeligheden meget ældre end Inkaerne, thi Inkaerne „Sydamerikas Romere“ undertvang det gamle Kulturfolk og gjorde Peru til en storslaet Erobringsstat. Der har sikkert aldrig eksisteret en saa gennemført Statsocialisme som i dette gamle Rige. Alt Agerland tilhører Staten. Det er delt i tre Dele. Den ene Del var Solgudens Jord. Indtægterne heraf gik til Templerne og til Præsternes Underhold. Den anden Del af Inkajorden. Indtægterne heraf gik til Statens Embedsmænd og til Inkahøvdingen og hans Hof. Den tredje Del blev udstykket til

Befolkningen. Hvert Familieoverhoved havde Brugsret til en Jordlod og for hvert Barn, der fødtes, blev der tildelt ham en Lod til. Hvis en Søn giftede sig, skulde han have den Jordlod, hans Fader havde faaet ved hans Fødsel, men hvis en Datter giftede sig, gik hendes Jordlod tilbage til Staten. Alle Haandværkere og alle Arbejdere var i Statens Tjeneste, og al Dyrkning af Jorden foregik i Fællesskab. Først dyrkedes Solgudens Del, dernæst den Del, der tilhørte Befolkningen — og her dyrkede man først de Lodder, der tilhørte gamle eller syge — og tilsidst dyrkedes Statens Del. — Mange Ruiner af pragtfulde Bygningsværker vidner endnu om denne Tids høje Kultur.

De hvide, skæggede Mænd.

Da Pizarro, Almagro og Munken de Luque i 1531 landede i Peru, havde de kun faa Mænd med sig, men Landets Forsvar var svækket af Striden mellem de to Inkabrødre Atahualpa og Huascar. Desuden fortalte et gammelt Sagn, at Inkariget en Gang vilde blive styrtet af hvide, skæggede Mænd. De Grusomheder der blev begaaet paa dette Erobringstogt, hører til et af de sorteste Blade i Spaniens Historie. En Snes Aar varede det inden alle Oprørsforsøg blev nedkæmpet, men derefter var Vicekongeriet Peru ogsaa i flere Aarhundrede en af Spaniens allerrigeste Besiddelse, her fandtes rigelige Mængder af det ædle Sølv, som havde været den vigtigste Spore til Erobringen af Landet.

— Som bekendt følte Blandingsbefolkningen i Sydamerika efterhaanden Forbindelsen med Spanien som utaalelig, og i Begyndelsen af det 19. Aarhundrede løsrev samtlige Kolonier sig fra Moderlandet. Peru var dette sidste Led i denne Række, da det i 1824 gjorde sig fri. Uheldigvis for Landet har de talrige Revolutioner siden da hindret en sund økonomisk Udvikling, og særlig slemt blev dette Forhold efter den uheldige Krig med Chile (1879-84), hvor Peru mistede flere Provinser, der var særlig rige paa Salpeter. Dets finansielle Forhold var efter Krigen i en bundløs Uorden, at dets Kreditorer faktisk overtog en Del af Administrationen, og dette Forhold gør sig delvis gældende endnu idet et Selskab bestyrer Perus Jernbaner, og et andet har mod Laan til Regeringen — faaet overdraget Optræningen af Skatter og Afgifter.

Perus nuværende Forfatning stammer fra 1856, senere ændret i 1860. Den udøvede Magt ligger hos Præsidenten, der ligesom Senatet og Deputeretkammeret vælges direkte af Befolkningen.

— Den sidste Revolution maa nok nærmest betragtes som et særligt kraftigt Udslag af Kampen mellem de rivaliserende Partier. Den vil sikkert ikke medføre nogen videre Forandring af Perus indre eller ydre Forhold, men nok give Anledning til nogen Blodsudgydelse. — Dr. Leguia var imidlertid en god Ven af U. S. A., og Washington har da ogsaa allerede advaret de nye Magthavere mod at foretage politiske Henrettelser. J. P.

Gymnastikopvisning.

A. S. G. arrangerer paa Søndag som Afslutning paa Gymnastiksesonen en offentlig Opvisning paa Christensens Sal.

Det bliver Vikings Damehold

der skal lægge an, og skal vise udmærkede Øvelser.

Derefter kommer Foreningens eget Herrehold ind paa Gulvet, under Hr. Chr. Jensens Ledelse. Som bekendt er Hr. Jensen en dygtig og energisk Gymnastikleder, og saadan er Gymnasterne i fineste Form. Sluttelig opviser Hr. H. P. Reker med 3 Damer (Viking) Køllesving med Illumination, der tager sig meget flot ud, og da Hr. Reker har drevet denne Sport i flere Aar, er det alene Pengene værd at se. Inden vore egne, lokale Køllesvingere kommer op i samme Form, skal der adskillige Aars Træning til.

At det for Gymnasterne saavel som Foreningens Ledelse vil være en Opmuntring at se mange Tilskuere til Opvisningen er indlysende. Derfor alle gymnastikinteresserede: Mød frem.

Teknisk Skole.

2. Paaskedag udstilledes som sædvanlig Elevernes Arbejder i Skolens Lokaler. Der var stort Besøg og megen Interesse.

Elevernes Antal var i Aar 55. Formanden Bygmester Johs. Petersen aflagde Beretning og takkede de forskellige Institutioner for den ydede Støtte, rettede ogsaa en Tak til Læremesterene som ved at sende deres Lærlinge paa Skolen, havde vist denne Interesse.

Skolens Diplom for Flid blev uddelt til Louis Bendtsen, Astrid Olsen, Milan Milkovitz, Poul Kofoed og Carl Olsen.

Biografen.

I denne Uge kommer Fyrtaarnet og Bivognen til Allinge, og for at alle kan faa Lejlighed til at se det glimrende Lystspil, bliver der Forestilling baade Lørdag og Søndag.

Moderne indrettet 4 Fags Hus

i Vestergade, Allinge, med stor Have, Kvist, 3 Loftsværelser og Kælder samt indlagt Gas og Vand, elektrisk Lys og Kloak er til Salg ved Henvendelse til

Kofoed & Mortensens
Byggeforretning.

Avlsredskaber.

3 Kultivatorer 9—7 Tands.
1 Letharve, Træ 30 —
2 Agerslæbere, 1 Patent.
2 Cembriktromler. 5 Plove.
Sælges til rimelige Priser.
Smedemester Carl Pedersen
Tlf. Allinge 98.

Biografen.

Lørdag og Søndag Aften Kl. 8.

Kongen af Pelikanien.

Stort Paladium-Lystspil med Fyrtaarnet og Bivognen.

M. G. - REVY
med aktuelle Begivenheder.

D. F. D. S.
REJSEBUREAU

Billetter for Rejse med Skib og Tog overalt i Indland og Udland.

Rejseplaner tilrettelægges.
Hotellophold reserveres.
Billige Ferierejser.
Billetter til D. F. D. S.'s
Indenrigs-Ruter.

Alle Oplysninger meddeles:

Bogtrykker Otto Gornitzka
ALLINGE

Fikse Konfirmandsko

faas billigt hos

Carl Larsen, Vesterg., Allinge.

Hjertelig Tak
for Opmærksomheden ved min
Konfirmation.
Anna Grønnegaard og Forældre.

Olsker Husmandsforening.

Aarsfest afholdes i Forsamlings-
huset SØNDAG d. 10. April Kl. 7
Foredrag af Jacob Jacobsen, Ruts.

Derefter afholdes Syforeningens
aarlige Bortsalg og Bortlodning.

Alle Medlemmer indbydes.

Medlemskort skal forevises.

Bestyrelsen.

Olsker.

Licitation over Skærve-, Grus-
og Vandkørsel afholdes i Olsker
Forsamlingshus, Lørdag d. 9. April
Kl. 7.

Sogneraadet.

Et nyt Hus

ved Rutsker Brugsforening er til
Salg eller eventuelt til Leje.

Murerarbejde udføres.

Murer Alfred Sonne.

Tlf. Rutsker 43 x kan benyttes.

Ungsvin,

5 Ugers Grise og en So nær Far-
ring — samt ægte Gran da noir
Hvalpe er til Salg.

Samme Sted er en god reel
Frederiksborg Hoppe (5 Aar) til
Salg.

Tlf. Klemens ndr. 68 y.

En dygtig og energisk

Repræsentant

kan faa Plads straks. — Distrikt:
Allinge-Sandvig med Opland.

Dansk Spareselskab,
Storegade 47, Rønne.

Tlf. 904.

En 15-aarig ung Pige

kan faa Plads 1. Maj

Fru Reusch,
Klinkefabriken, Hasle.

Ung Pige, 16 Aar,

ønsker Forretningsplads eller som
ung Pige paa en Gaard 1. Maj.

Bladets Kontor anviser.

En yngre Karl

kan faa Plads 1. Maj.

Myrendal, Tlf. Rutsker 44 y.

En yngre Karl

kan faa Plads 1. Maj

Mortingegaard, Rø.

Medhjælper søges

til April eller Maj.

Valnøddegaard, Olsker.
Tlf. Rø 57 y.

En Medhjælper

og en 14—15 Aars Pige kan faa
Plads 1. Maj

Rømer, Tyskegaard, Tlf. Rø 11.

Unge og ældre

Heste til Salg.

Westh, Risbygaard,
Klemensker.

Rugeæg sælges.

Sorte Minorka (tilsat ny Hane
af fin Afstamning) 12 Øre pr. Stk.

Ruts Kirkeskole.

Et Par gulbrune Strassere med
hvid Krave efterlyses. Bortfløjne
midt i Marts.

Nogle gode Køer

og Kvier, som snart kælver, samt
et Parti Havrehalm er til Salg

Nordholt i Klemensker.

Tlf. n. 18.

Allinge-Sandv. Gymnastikforening

afholder offentlig

Gymnastikopvisning og Køllesving

Søndag d. 3. April Kl. 7,30 paa Christensens Sal.

Opvisning af Foreningens Herre- og Vikings Damehold. — Køllesving
med og uden Illumination af H. P. Reker med Damer (Viking).

Entre: Voksne 75 Øre, Børn 25 Øre.

Derefter Bal for Foreningens Medlemmer.

Bestyrelsen.

Det betaler sig at bruge det bedste Foder til Kyllingerne.

Vi kan anbefale
til spæde Kyllinger: BBB Start, og til større Kyllinger:
BBB Kyllingefoder og knækket Kyllingefoder.

Disse fortrinlige Blandinger er fabrikeret af Blaakilde Møllens
Fabriker, og vi er meget gerne til Tjeneste med Blaakildes Fodrings-
vejledning og Beretning om Fodringsforsøg.

Vore forskellige Sorter er netop de rigtige, hvorved De faar
det største Udbytte af Deres Fjerkræ.

Produkten.

Køb Konfirmations-Uret i Conrad Hansens Ur- og Guldmedeforretning.

Stort Udvalg i moderne
Dame- og Herre-
Armbaands-Ure.

Herre-Lommeure.

Allinge.

Alt i Guldmederi. Gode Varer til billige Priser.

Tømmer og Brædder.

Vi har sat Priserne ned paa alt Træ og anbefaler vort
Lager af tørre, vellagrede Varer. Rabat pr. Kontant.

Produkten.

Alle Sorter Kunstgødning

er paa Lager til billigste Priser.

Produkten.

Bestillinger paa Saasæd & Frø bedes venligst indgivet snarest.

Produkten.

Sundheds-Rugbrødet HYGÆA

kun ægte med Mærket **HYGÆA normal**
Anbef. af Læger paaklæbet.

Bages kun i følgende Bagerier:

C. M. Frederiksen, Svanemøllen, Svaneke. Andreas Didriksen, Rønne.
Rye Jørgensen, Østerlars. J. A. Hammer, Vang. M. Chr. Jensen, Klemens.

HYGÆA Rugbrød er mere velsmagende end det alm. Rugbrød.
HYGÆA anbefales af Læger og Professorer.

HYGÆA er let fordøjeligt og har stort Indhold af Æggehvite og
Mineralstoffer.

Den, der intet vover —

intet vinder — det gælder ogsaa for Lotterispil — men vover De
blot Kr. 1.30, har De Chansen for at vinde, — mere skal der ikke
til for at spille med i 1. Trækning i Varelotteriet. — Lotteriet med
de største Gevinstchancer. Der er 105.000 danske Gevinster, og
der falder i Løbet af denne Serie Gevinst paa ca. 3/4 af Lodderne.
Fornelsen slutter den 8. April og Salget den 18. — Trækningen
finder Sted den 19. og 20. April. Og som sagt et Lod koster kun
Kr. 1.30.

VARELOTTERIET

Lodsedler faas hos aut. Kollektor Barber Johs. Larsen.

Herre- og Damegarderobe,

som ønskes kemisk rensset og farvet — eller alene rensset — hos

C. Schleisner, København

kan indleveres hos Hedeveg Marckmann, Hasle.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865.

Chr. Dideriksen, Rønne.

Tlf. 865.

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.

I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Bestil Deres Tryksager i Allinge Bogtrykkeri

Vi sender Dem Nordbornholm,
tænk derfor ogsaa paa os, naar De har et
eller andet at averttere.

∴ KAFFE ∴

Prøv J. B. Larsens Kaffe
og De vil blive tilfreds.

Niels V. Grooss

Blikkenslager.

Aut. Gas- og Vandmester.

WC, Kloak- og Centralvarmeanlæg.

Tilbud og Overslag gratis.

Al Slags Paalæg

og Salater anbefales
til billigste Priser.

J. B. Larsen.

Gulv-Fernis.

Den bedste Gulvfernis faas hos

J. B. Larsen.

Barnevogne.

Stort Udvalg af nye, smukke
Vogne er hjemkommet. Priserne
meget rimelige.

Klapvogne, Legevogne,
Løbehjul, Cykleheste og
Vugger.

Alt Tilbehør føres. Gummiringe,
Kaleschehjørner, Hjulholdere m.m.

Kulørt Emaljelak

i alle Farver — anbefales til bil-
ligst mulige Priser.

P. C. Holm, Allinge.

Billige Kranse, Dekorationer,
Blomster
forsendes overalt.

Bdr. Andersen,
Handelsgartneri.
Tlf. Allinge 110.

Se her!

Svinekørsel

til Slagteriet udføres hver Mod-
tagelsesdag til billigste Pris.

Anthøn Kofoed, Klemensker.

Tlf. n. 7 y

Forlang Hasle Fodertran

hos Deres Købmand
eller Brugsforening.

Tf. 21. ➡ Hasle Fodertranfabrik.

Hvorfor købe Tryksager

Indpakkingspapir og Poser

hos omreisende Agenter, der paa Grund af

Rejseudgifter maa beregne større Avance

paa en ringere Vare, og sælger denne paa

Efterkrav og uden Garanti.

I Gornitzkas Bogtrykkeri, Allinge,

er De altid sikker paa at faa Deres Tryksager godt udført til den
billigste Pris og saa vidt mulig omgaaende Levering, Telefon 74.
Indpakkingspapir, Økonomruller, Konvolutter & Poser til Fabrikspris.

Ønsker De

at udvide Deres Kundekreds, bør De over-
tere i „Nordbornholm“.

„Nordbornholm“ læses i over 2500 Hjem.
Alene af Kolonialvarer og Manufaktur forbruger hvert Hjem aarlig for cirka
2000 Kroner. „Nordbornholms“ Læsere tæber altsaa hvert Aar for over 5
Millioner Kroner Varer. Den Forretningsmand, der klager over de daarlige
Tider, den ringe Købeevne og de begrænsede Afsetningsmuligheder, har ved at
overtære i vort Blad Lejlighed til at udvide sin Forretning, naar han fører
gode Varer og iøvrigt er konkurrencebægtig.

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper — Vandpumper — Varmtvands-Anlæg,

En ny 4—5 Personers

Bil udlejes

Tlf. 49.

Andreas Christensen,
Nørregade, Allinge.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma for kun 8 Kr
pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Overretssagfører

Jac. Jensen.

Inkassationer, Ejendomshandler. Doku-
mentskrivning, Dødsbehandling m. v.

Kontor i Allinge:

(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom).
Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.

Bornholms

Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten af Indskud er paa

3 Mdrs. Opsigelse 4,5 pCt. p. a
Alm. Sparekassetilkaar 4

Boxer udlejes.

Jeg har paabegyndt et

Fjerkræslagteri

i Klemensker og er altid Køber
af al Slags Fjerkræ til Dagens
højeste Pris.

Ring blot **Kl. ndr. 33** — og jeg
henter Fjerkræet fra hele Øen.

J. C. Olesen.

Avismakulatur,

rene Aviser, bundtet i Pakker a
5 kg (ca. 300), sælges for 75 Øre

Allinge Bogtrykkeri.

Aktieselskabet

Hasle Bank

modtager Indskud paa Ind-
laansbog og Folio, Termins-
ydelse til Kreditforeninger,
ordner Kreditlaan m. m.

En Velgører.

AF HANS RICHTER.

—0—

Der stod en sortsmudet Tigger uden for Svingdøren til den store „Regina Bar“ paa Tauenzien i Berlin, og fulgte med store bedrøvede Øjne alle dem, som gik ud og ind.

Han havde den ene Arm i Bind, ludede med Hovedet og skuttede sig nu og da af Kulde. Under Fødderne havde han lagt nogle gamle Aviser til Værn mod det fugtige Føre, og i Haanden holdt han nogle Tændstikæsker og Snørebaand. Uophørlig mumlede han nogle afbrudte Sætninger: „Mine Herskaber — — drevet i Landflygtighed af Bolschevikerne —“

De fleste strøg forbi ham uden at ænse ham. Man var vant til Tiggere paa hvert Gadehjørne. Det var den samme Klagesang om igen hver Dag paa Hundrede forskellige Maader og Steder.

Folk smøg forbi. Unge Lapse med hvide Gamascher og Monocle, unge Damer og ældre Fruer i Pelskaaber, ind og ud gennem Svingdøren.

Tiggen krøb ind i sig selv af Kulde og Bedrøvelse og rullede med sine sørgmodige Øjne. Snart kiggede han op paa de blændende Lysreklamer, snart fulgte Blikket længselsfuldt en elegant Limousine, som gled lydløst hen ad Strøget. Nu og da skævede han over til „Pølse-Max“ som havde sit lille Udsalg af Pølser i en Port paa skraa over Gaden.

Saaledes stod han der, ynkelig at se til, og søgte at vække Medlidenhed hos den elegante Karavane, som passerede Revy. Han holdt ogsaa Øje med den guldgallonerede Portier, som holdt Svingdøren i Gang. For egentlig var det ikke tilladt at opholde sig paa dette Sted. Men naar Portieren vendte Ryggen til ham, lod igen hans Mumlen: „Mine Herskaber — — drevet i Landflygtighed af Bolschevikerne — —“

En flot Bil stoppede op, og en endnu flottere Herre steg ud af den. Efter alt at dømme en Greve.

Ogsaa han gik forbi Tiggen, der afleverede sin sædvanlige Remse. Greven var næsten forbi, da han pludselig standsede og vendte sig om.

— Er De virkelig Russer? spurgte han paa gebrokkent Tysk. Tiggen nikkede.

— Fra Novgorod, sagde han. Den elegante Herre klappede ham let paa Skulderen.

— Men saa er De jo fra samme By som jeg, sagde han forbavset.

Der paafulgte nu en Samtale, delvis paa Russisk, og som snart samlede en Kreds af velvillige Tilhørere. Selv den guldgallonerede Portier fulgte Oprinet med Opmærksomhed.

— Jeg har mistet alle mine Penge, forklarede Tiggen med ivrige Haandbevægelser. Jeg havde en stor Gaard udenfor Novgorod og 10,000 Guldrubler i Banken. De tog det altsammen fra mig, og jeg reddede lige netop Livet.

Den elegante Herre saa et Øjeblik paa Tiggen.

— Jeg skal prøve paa at hjælpe Dem, sagde han. Følg med mig ind!

Tiggen slog afværgende ud med Haanden. Han var aabenbart raadvild og ængstelig for at nærmesig det stærkt oplyste Lokale.

— Tror De, jeg spørger? sagde den anden. Kom nu!

Han greb med den ene Haand fast i Tiggers Jakkeopslag og trak ham med hen til Svingdøren. Men her lagde den guldgallonerede sig imellem.

— Min Herre, sagde han med et dybt Buk, det er desværre ikke tilladt — —

Saa tav han pludselig. Greven havde stukket ham en Pengeseddel i Haanden.

Det vakte stor Opsigt inde i det elegante Lokale, da den flotklædte Herre kom ind med sin lurvede Ledsager. Man studsede. Var det en Karnevalsspøg? Alle Gæsterne vendte sig mod de to.

Greven slog ud med Haanden.

— Mine Damer og Herrer, sagde han. Tilgiv, at jeg lægger Beslag paa deres Opmærksomhed et Øjeblik. Vi lever i en bevæget Tid, Krig og Revolution har tumlet med Menneskeskæbner og vendt op og ned paa mange Forhold. Her er en Landsmand af mig, som Bolschevikerne har bragt til Tiggerstaven. Ogsaa jeg er drevet fra Hus og Hjem. Men medens jeg reddede mine Penge, har min stakkels Landmand mistet alt. Mine Damer og Herrer, skal vi yde ham en Haandrækning? Lad os skænke lidt af vor Overflod til en af de hjemløse!

Greven holdt inde et Øjeblik, saa greb han Tiggers Hat og holdt den frem.

— Jeg vil selv gøre Begyndelsen, sagde han og kastede en knitrende Hundredlap i Hatten. Derpaa gik Hatten rundt fra Bord til Bord og Gæsterne kappedes om at kaste Pengesedler i den. Dels var man grebet af Staklens Skæbne, dels vilde man ikke staa tilbage for den elegante Herre, der havde appelleret saa stærkt til Næstekærligheden. Da Hatten kom tilbage, var den næsten fuld af store og smaa Sedler.

Tiggen havde overværet det hele med sænket Hoved. Nu gled der et Smil over hans sørgmodige Træk, og det lyste op i hans Øjne.

— Tak, allesammen, stammede han.

Herren fulgte han til Døren og satte sig saa hen ved Bar'en, stadig Genstand for alles Opmærksomhed. Tiggen sjokkede afsted gennem Gaderne østpaa i Retning af Fattigkvarteret. I en Kneipe, der hed „Den røde Okse“, gik han ind og bestilte Mad og Øl.

Han havde siddet der en Times Tid, da Døren blev revet op, og en elegant Herre traadte ind. Det var den russiske Greve fra „Regina Bar“. Han gik lige hen til Tiggers Bord og satte sig ned.

— Hvor meget? spurgte han i en dæmpet Tone.

— Lidt over to Tusind, svarede Tiggen i samme Tone.

Greven smilede fornøjet.

— Altsaa næsten tre Gange saa meget som sidst, da det var dig, der spillede Greve, lo han og rakte Haanden frem for at modtage sin Halvdel.

Godt, at det var Folk, der havde Raad til at betale.

Børnenes Rubrik.

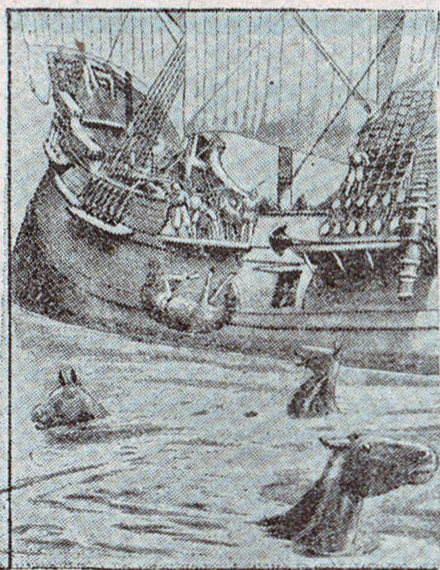
—0—

Smaatræk fra Opdagelsesrejser.

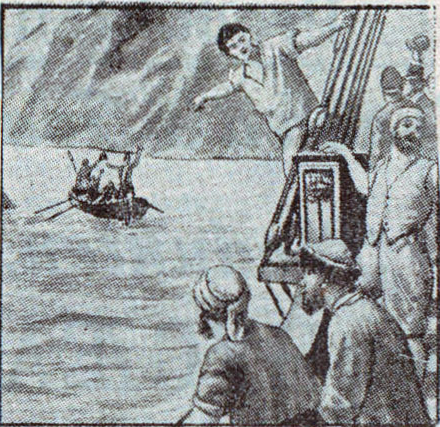
Du har maaske endnu ikke i Skolen lært om de fremmede Verdensdele. Men tager du et stort Kort i Haanden, kan du ikke undgaa at lægge Mærke til de mange ejendommelige Betegnelser paa Øer og Forbjerge, som du der træffer paa. Disse Navne har i mange Tilfælde deres særegne Historie, som det nok lønner sig at granske. Nogle af dem kender du sikkert, f. Eks. det gode Haabs Forbjerg paa Afrikas Sydspids og San Salvador (hellige Frelser) den Ø i den nye Verden, hvor Co-

lumbus først landede.

Disse Mænd drog ud i det ukendte uden Dampmaskinen som Drivkraft og uden Søkort til Vejledning, og de Navne, som de gav de nyopdagede Øer og Lande vidner om de Følelser, der besjælede dem, eller om mærkelige Begivenheder eller Hændelser.

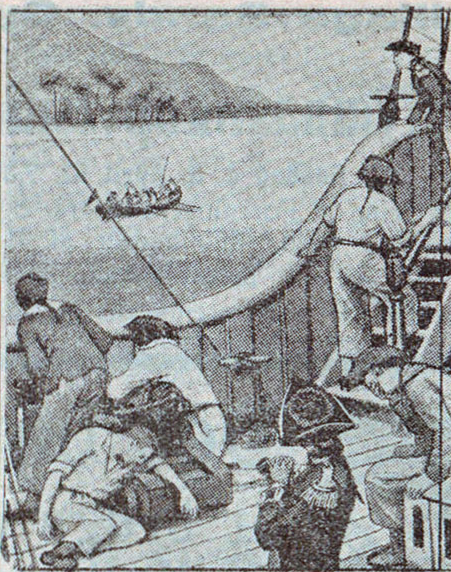
Midt over det atlantiske Ocean gaar et vindstille Bælte, som har faaet det mærkelige Navn „Hestebredde“. Nu er det et Sted, som de Søfarende glæder sig over paa Grund af den behagelige Fart. Men paa den Tid, da Sømændene ikke havde andet Drivkraft end Vinden, da var det stille Bælte de Søfarendes Rædsel. Medens Sejlene hang ugevis og daskede i den stille Luft, svandt Skibets Forraad af Drikkevand op, og ofte har man paa dette Sted kastet hele Skibsladninger af Heste overbord, for at Mandskabet ikke skulde lide Tørstens Kvaler, og herved har Stedet faaet det mærkelige Navn. Nutidens Skibe medfører Apparater, hvorved Søvand kan omdannes til Drikkevand, men dem kendte man ikke den Gang.

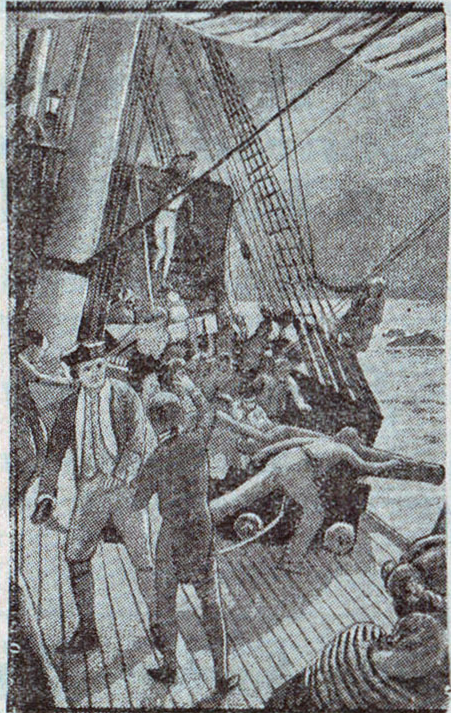
Den berømte Opdager Magellan formodede, at der var en vis Lighed mellem Sydamerikas og Afrikas Sydspids, og besluttede at sejle syd om Amerika, fra det atlantiske over i det store Ocean. Under store Besværligheder sejlede han gennem det smalle Stræde, som bærer hans Navn, og da den Baad, som han havde sendt forud, omsider vendte tilbage med Besked om, at der var fri Sejlads til Verdenshavet, kaldte han det i sin Glæde „det stille Hav“, et Navn, som det senere mangfoldige Gange har gjort til Skamme.

En af det attende Aarhundredes tapreste Sømænd, John Byron, led en Gang paa en af sine Rejser sammen med hele sin Besætning af Skørbug. Han ankrede op mellem nogle frugtbare Øer, hvor han fra Søen kunde se Kokusnødderne gynges paa Træerne og Skildpadderne kravle langs Kysten. Forgæves søgte han at naa dette Paradis, som havde Lægemedel for al hans Elendighed, men en stærk Strøm umuliggjorde ethvert Landgangsforøg. Omsider blev han nødt til at sejle videre, og Øerne fik da Navnet „Skuffelsernes Øer“.

Til Gengæld bærer Navne som Venskabs- og Selskabsøerne Vidnesbyrd om, at de Erfaringer, de Søfarende gjorde, kunde være af mere glædelig Art.

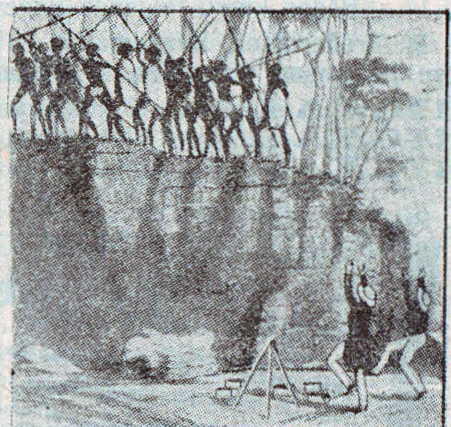

Engang, da Cook sejlede fra New Zealand over til Australien, kom han et Stykke imod Nord ind i nogle Koralrev, hvor hans Skib en maaneklar Nat strandede. Ved at kaste Kanoner og andet tungt Gods over Bord, søgte han at gøre Skibet flot, men forgæves. Da foreslog en af de unge Sømænd at trække et Sejl ind under Bunden af Skibet, alle Mand

gik til Pumperne, Vandet pressede Sejlet op mod Bunden saa den blev tæt, og Skibet kunde fortsætte Farten. Men Stedet døbte han Cap Tribulation. (Genvordighedernes Forbjerg).

Til Slut en komisk Hændelse, som fandt Sted ved „Undslippelsesøerne“ under Stokes Ekspedition langs Nordaustraliens Kyst. To af Ekspeditionens Medlemmer var gaaet i Land for at se efter Kompasserne. Og medens de var i Færd med deres Observationer

blev de overrasket af en Flok Vilde, som pludselig var over dem og hævede Spydene til Kast. Grebet af en Indskydelse begyndte den ene af Videnskabsmændene at danse — den anden fulgt Eksemplet, og de Vilde stod betuttede og gloede paa de to hvide Dansemestre. Heldigvis kom der Hjælp inden deres Kræfter var udtømte ellers var de sikkert ikke sluppet saa levende fra det uhyggelige Bal.

Onkel Peter.

Infet Blad
træffer Deres
Kundekreds
bedre end
Nordbornholm!

Overretssagfører

Jac. Jensen.

Inkassationer, Ejendomshandler. Dokumentskrivning, Dødsbøbehandling m. v.

Kontor i Allinge:
(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom).
Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.

D. F. D. S. REJSEBUREAU

Billetter for Rejse med Skib og Tog overalt i Indland og Udland.

Rejseplaner tilrettelægges.
Hotellophold reserveres.
Billige Ferierejser.
Billetter til D. F. D. S.'s
Indenrigs-Ruter.

Alle Oplysninger meddeles:

Bogtrykker Otto Gornitzka
ALLINGE

Katten og Killingerne.

—0—

En herreløs Kat, der tydeligvis be-
fandt sig i velsignelsesrige Omstæn-
digheder, har i nogen Tid holdt
til i en Ejendom paa Fru Ingessvej i
Soro, fortæller „Venstres Fbl.“. Den
fik ikke en lige venlig Modtagelse hos
alle Ejendommens Beboere, men en
Dame der bor i Huset, gav den ved
Lejlighed baade Mad og Mælk. I Fre-
dags mødte Katten hos denne Dame
og fik et forsvarligt Foder. Det var
tydeligt, at den nu havde bragt Kil-
linger til Verden. Og saa snart den
havde sat Maden til Livs, forsvandt
den. I Lørdags kom Katten igen og
fik et Maaltid, men et Øjeblik vendte
den tilbage med en Killing i Munden
og smuttede ind i Stuen med den,
hvor den lagde den paa Gulvet og
gjorde Tegn til at ville anbringe den
i en Lænestol. Lidt efter kom Katten
med endnu en Killing, og da den for-
lod Huset, fulgte Damen med og fandt
endnu endnu fire Killinger, der laa paa
en Grøftekant udsat for Slud og Regn.
Hun hjalp saa Katten med at faa de
sidste Killinger i Hus, og Dyret var
aabenbart lykkelig over, at det havde
skaffet Ungerne Tag over Hovedet.
Den har foreløbig faaet Lov at beholde
alle seks Killinger.

Amerikansk Romantik.

—0—

Romantiken lever — paa den anden
Side Atlanten. Og under en Proces,
der fornylig afsluttedes for Retten i New
York, og som har været fulgt med
største Spænding af Byens fornemme
Verden, spillede Romantiken den store
Rolle. Hør blot:

En meget rig Forlægger, Mr. Eugen
Brewster, var, skønt gift, blevet forel-
sket i en ung Pige. Hvem hun var,
havde han ingen Anelse om; han
havde set hendes Billede som Reklame
for — et Cigaretmærke. Pigen eksis-
terede i Virkeligheden, men det tog
lang Tid, inden han fandt hende, hun
var nemlig godt skjult blandt Fabri-
kens Tusinder af Arbejdersker. Et
Møde blev aftalt, og den unge Pige
viste sig at være endnu skønnere end
hendes Billede; paa staaende Fod er-
klærede han hende sin Kærlighed og
tilbød at ville gifte sig med hende.
Hun bad om Betænkningstid. Men
hvad har vel en ung, fattig Pige at
gøre, naar en sympatisk Millionær
kommer og byder hende Haand og
Millioner? Hun var ganske vist ukro-
net Skønhedsdronning, men at blive
Dollarsdronning var endnu mere fri-
stende. Hun sagde altsaa ja.

Millionæren tog øjeblikkelig Skridt
til Skilsmisse. Og da han bød sin Hu-
stru et meget anstændigt og rigeligt
Underholdsbidrag, skulde man ikke
synes, et det maatte være særlig van-
skeligt for ham at opnaa den. Men
saa vaagnede Hustruens Skinsyge; hun
vilde hævne sig paa Rivalinden. Og
Følgen blev da et Erstatningskrav
mod denne. De bedste Sagførere enga-
geredes for begge Parter, men inden
Dommen faldt, landt Mr. Brewster
det bedst at træffe en mindelig Ord-
ning — med en halv Million Dollars.
Og Mrs Brewster fandt, at et magert
Forlig var bedre end en fed Proces.
Og nu kan Skønhedsdronningen, alias
Miss Corlis Palmer, og Mr. Brewster
fejre Bryllup og nyde Hvedebrødsda-
gene i Europa.

Averter i „Nordbornholm“!